

«Παρεμβαίνοντες...»

«... πάλη με τὸν θάνατον...» Ἡ καθολικὴ χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως

Ἡ ἐπίγειος ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου δὲν εἶναι ἄλλο τι παρὰ μία ἀδιάκοπος **πάλη με τὸν θάνατον**, με τοὺς προδρόμους του, με τοὺς συνοδούς του καὶ τὰ στρατεύματά του.

Ἐδῶ ποτὲ δὲν ὑπάρχει ἀνακωχή, καὶ πολλῶ μᾶλλον εἰρήνη. **Ὁ** θάνατος ἐπιτίθεται συνεχῶς κατὰ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ἐξωθεν καὶ ἔσωθεν.

Πῶς; Μὲ ποῖον τρόπον; **Ἀπὸ** ἔξω διὰ τῶν πειρασμῶν, ἀπὸ μέσα διὰ τῶν ὀρατῶν καὶ ἀορατῶν ἀσθενειῶν.

Καὶ ὅλα αὐτά, οἱ πειρασμοί, αἱ ἁμαρτίαι, αἱ ἀσθένειαι δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ οἱ ὀδόντες τοῦ θανάτου ποῦ συνεχῶς κατατρώγουν τὸν ἄνθρωπον, καὶ ἀπὸ ἔξω καὶ ἀπὸ μέσα.

Τὸ πλέον φοβερὸν δὲ εἶναι, ὅτι τοῦ κατατρώγουν ὄχι μόνον τὸ σῶμα, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν καὶ τὴν συνείδησιν.

Ἀπὸ αὐτὴν τὴν κατάστασιν ὑπάρχει μόνον μία διέξοδος, μόνον μία σωτηρία: ἡ **Ἀναστάσις** τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ δι' Αὐτῆς νίκη τοῦ θανάτου εἰς ὅλους τοὺς κόσμους.

Ὅπως ὁ θάνατος εἶναι ἡ πηγὴ ὅλων τῶν πικριῶν, εἶναι ἡ καθολικὴ πικρία, ἔτσι καὶ ἡ **Ἀνάστασις** τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ εἶναι ἡ πηγὴ κάθε χαρᾶς, εἶναι ἡ **καθολικὴ χαρὰ**.

Ἀρκεῖ νὰ ἀνοίξη ὁ ἄνθρωπος τοὺς πνευματικούς ὀφθαλμούς του, καὶ τότε δὲν ἤμπορεῖ παρὰ νὰ αισθανθῆ καὶ νὰ ἴδῃ, ὅτι ὁ Ἀναστὰς Κύριος εἶναι ὁ μόνος ποῦ δίδει νόημα καὶ χαρὰν ἀληθινὴν εἰς τὴν πικρὰν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς.

Αὐτὸς καὶ οὐδὲν ἄλλο καὶ οὐδεὶς ἄλλος...

Ὁ Ἑραμιστῆς
† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς

25.3.2018 ἐκ. ἡμ.,
† Μέγα Σάββατον